

אדם יכול להתרגל לכל. הוא יכול להתרגל
 קיום זמן רב בלי מזון בלי מן שתיה,
 בקור צורב, ברוח המצלפת. אולם אין
 הוא יכול להתקיים ללא תפודה.
 השבוע עברו כל הסבלות האפשריות
 על ימי צעירים בלב ים. החוקים מכו
 אופק, בסירה ששקעה במעט להטות
 מתחת לפני המים, בין גלים שהתרוטמו
 מעל לראשיהם וכיסו אותם בנשי מים
 צוננים ואפלים, החזיקו השניים מעמד.

באמביונס: משה נדיר (המטה מימין) אוחז בידו דודתו, יצחק אריאל רציני
 ... לא לשוא היה שמו משה. משו אותו מן המים...

מחלקת הדיג. מבקש אינפורמציה. התשר
 בה: א. משיכים בחיפוש. 12 סירוד
 דיג סודקות את הים, אך עד כה לא נמי
 צאו עקבות הסירה האבודה.
 הקצין לקח טופס חדש של מפת-ניווט
 של ים התיכון המזרחי. שרטט על המפה
 כמה קווים, פקד על שני מטוסי דאקוטה
 להמריא ולסרוק שטח של 10 מילים ימיים
 מרובעים.

דירת משה נדיר, תל-אביב, שעה
 11.00: השכנים שרויים בדממה מוזרה, נמי
 נעים מלשוחח עם יוסף נדיר, אביו של משה.
 הערונים הודיעו כי שני דייגים אבדו בלב ים.
 יוסף הרגיש כי אחד הדייגים האבודים
 הוא בנו, אך לא רצה לספר זאת לאב, חנה.
 גם האם הרגישה כי בנה נתון בסכנה, אך
 לא רצתה להטריד את בעלה.

מטה המשטרה, תל-אביב, השעה
 12.00: הקרובים של אריאל ונדיר מקיפים
 את הקצין הממונה על החיפושים בשאלות.
 האלחוטאי מקיים קשר מתמיד עם נכלי
 חיפה ויפו. אין כל חדש. החיפושים נמי
 שכים.

נמל חיפה, השעה 14.30: הימאים
 והסבלים מנסים להרגיע את קרובי משה
 נדיר, אומרים כי בסירה האבודה נמצא
 לא משה, אלא מושיקו הדיג. מברק, גוסף
 ושלח לנמליפו. עתה לא נותר כל ספק:
 האנשים הנמצאים בסירה האבודה הם משה
 נדיר ויצחק אריאל. הקרובים חוזרים לבתי
 הם. האלחוטאי נשאר במצב הכן.

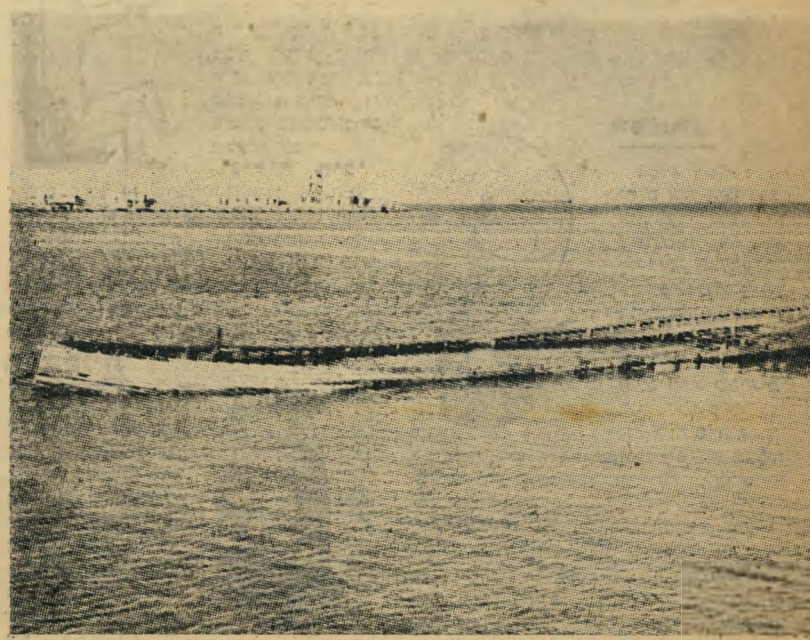
בסירה, האור-היום מזור הדבה
 אך כבר התרגלו למצבנו פחות, אי יותר.
 יצרנו אפילו שיטה משלנו כיצד להאחו
 בסירה, מתי להכופף, מתי לקפוץ ומתי
 לרופף את השרירים. הדבר הגרוע מכל
 היא הרוח הקרה. אילו רק הייתה לנו שמיי
 כה רטובה שתכסה את גופנו.

פתע קפץ משה ועלה על חרטום הסירה.
 במרחק של מייל מאיתנו נראתה אניה ישר
 אילית. ניפנפנו בדינו וצעקנו. כל תשיבה
 לא באה. האניה עברה על פנינו ונעלמה
 במרחק. התקווה שמילאה את לבנו למשך
 דקות ספורות נעלמה, ובמקומה ניתרו
 דק ריקנות, עייפות, רוח וגלים גדולים.

מטה חיל האוויר, השעה 19.00:
 ניתנה פקודה להמשיך בחיפושים. הים
 התיכון המזרחי חולק למרובעים, שנתמשכו
 על לקצה המערבי של האי קפריסין. בת
 שובה למברק, ששודר לקפריסין, הודע
 מיקוד חיל-האוויר הבריטי כי תמישה מטוסי
 סילון בריטיים המריאו, כדי להשתתף בחי
 פושים. שני המטוס נמצאו בקשר מתמיד.
 גם המטוסים המתפשים כיוונו את מכשירי
 האלחוט שלהם לאותו הגל, החליפו אינפור

מציה ללא הרף. שדה-הניסוי בלון, אשר
 דרכו נהל החשד בין שני המטוס האוויר
 ריים נתן למברקי התפשים ונית בכורה.
מניין ישראלי 30 מייזין מן החוף
השעה 21.00: מברק: יריחי חמש רק
 טות ירוקות, כדי להאיר את השטח. הגובה
 800 מטרים. אין זכר לסירה. הים היה
 לגברי.

בסירה השעה 21.00: אישים מעלי
 נו נכמע טרור של מים. פתע הואר כל
 השטח באור ורוק-בהיר. הים והשמיים הוו
 ירקו לגמרי. המטוס היה בקרבתנו ונראה
 בבירור. נספנו בדינו ביאיש. צעקנו בקול
 קולות. אילו היה לנו גפרור יבש אהה.

נמל הסירה-דלא-שם בחיפה
 ... היינו ממישיכים לחפוט...

היינו יכולים להודיע שאנו חיים. אחר התי
 צבתה האפילה יותר בקודם, והמטוס נעלב.
 טיב גלים. אנו מחכים לשחר.
דירת משה, תל-אביב: האורות
 כבויים. אך איש אינו ישן. יוסף, חנה
 אחותו הקטנה של משה, רותי והאחות הג
 דולה, יהודית — כולם ערבים כולם מחכי
 לעלות הבמה.

שדה-הניסוי צבאי 16.12.54. ה
שעה 0600: המטוסים ממריאים בזה אחר
 זה לחיפושים. גוספים אחרי שני הדייגים
 האבודים. עתה כבר ממריאה טייסת של
 מה: מבצר מעופף המישה מטוסי דאקוטה,
 מטוס איסונים מטופס אנטון. פיפר ומ
 סוס קל של המשטרה. השעה מטוסים בסך
 הכל. על פני הגלים דוהרות שתי סירות
 משמר של המשטרה, שלוש סירות טורפרו
 של היליהים, פרוגאבה אחת, לכל כלי
 טיס הוקצב אינר-חיפושים מיוחד. הבריטים
 מוספים להפעיל את המטוס הטילונים. שי
 לוש סירות בומבר מהירות שלהם עומדות
 במצב-הכן.

בתחילה לא קיבל משה חיל-האוויר אינ
 פורמציה מפורטת על הסירה עצמה: הוא
 חשב שהסירה רק אנה ניתנת לניהוג, לא
 תאר לעצמו שהיא שקעה במים. על כן
 התרכזו החיפושים בשני הימים הראשונים
 בתו המרוחק ביותר, אליו הייתה הרוח
 המזרחית העזה מסוגלת לסחוף את הסי
 רה: 150 קילומטר מן החוף. מאותו קו
 דחלו החפשים לנוע מזרחה, לעבר החוף.
 עקבות הסירה עדיין לא נמצאו.

בסירה, צהר-היום: הרוח שבכה, אך
 הגלים היו עדיין גבוהים. הקור חדר עד
 לעצמות. פתע הבחין משה כי רגלו הימנית
 הלבינה ואיבדה את רגישותה. הוא בעט
 בדופן הסירה, אך לא הרגיש דבר. הוא הת
 חיל לעפות את הרגל הקפואה בכל כוחו —
 ולבסוף שב הדם לזרום בעורקים.

הרעב והצמא החחילו להשתלט על שני
 הנעירים. הלילה השלישי ירד. הכוחות ר
 התקתה הלכו וכלו. החסד כי החיפושים לא
 יומשכו העמיק לחזור בלב אפילו יותר
 מן היום הצוננת.

מטה חיל האוויר, 17.12.54 **השעה**
 0600: לא נפסק את החיפושים! הכי
 ריז איתנו הקצין, "יש לנו כמה וכמה דוג
 באת קלאמיות: הרוי קפטיין אדי ריקנברק
 נמצא שט בסירת-גומי בלבים, לאחר
 27 ימי-חיפושים.

מטוס ישראלי, השעה 0715: מבי
 רק: הסירה נמצאה. שני האנשים חיים.
 הם מופנפים אליו ורומזים שהם רוצים
 לאכול. אני נשאר במקום. הקואורדינטה
 הן 3238 צפון, 3418 מזרח (במרחק 45
 מילין ימים מן החוף). אני נשאר במקום.
 שילחו בתלוי. עלי לשוב לקחת דלק."

בסירה: הם הבחינו בנו. הם תגים מ
 עלינו. במהרה הופיע מטוס שני והטיל
 כשהו. חשבנו שזה היה אוכל. זה לא היה
 אוכל. החפץ נחבט במים ונפתח. הייתה זו
 סירת-גומי קטנה. קרוב לחדאי שהטיס
 התמחה בהפעלות: הוא הטול את הסר
 רה במרחק של מטרים ספורים מאיתנו.
 משה קפץ לחוף הים וגרר את הסירה הקטנה
 אחריו. אריאל נדרם. המטוס ריתף מעלינו
 עד אשר הגיעה סירת-טורפרו. ניצלנו.

מטה חיל-האוויר: רק כאשר קיבל
 הקצין אישור כי הסירה שנמצאה הייתה ה
 סרה המבוקשת, נתן את הפקודה האח
 רונה: הפסיקו את החיפושים. הסירה וה
 אשים נמצאו. מיד נשלח מברק דומה,
 בצירוף הבעת תודה, גם למטה חיל-האוויר
 הבריטי.

דירת משה נדיר, יום שבת: ה
 דירה מלאה-אדי. חנה ויוסף חלוצים, אך
 מאושרים. הם מכבדים את האורחים בין
 ועוגות: אין פלא ששמו משה — הק
 הצליחו למשית אותו מן המים. רותי הק
 טנה (חשע והצי) אינה מרפה מאחיה המ
 חיין. אבל למשה יש תוכניות משלו. הוא
 מתכוון לצאת עוד השבוע לתיפה: יש לו
 כיכורים טובים לעלות על אניה.
 אריאל אף הוא מתכוון לצאת לתיפה. לי
 אחר הכל יהיה עליו להביא את הסירה הס
 דוקה מוכתה-גלים לנמליפו: היא נקנתה
 ב-15 אלף לירות.